

Scheidend CvB-voorzitter Groenhorst College

Hylke van Dijk:

“Ik laat een instituut met een goede strategische positie na”

FOTO: GERIT STUBBIS



Scheidend CvB-voorzitter van het Groenhorst College
Hylke van Dijk: “Een solist kan nooit erg gelukkig zijn”

Collega's en medewerkers waarderen Hylke van Dijk. Ze roemen zijn bescheidenheid, geduld, wijsheid en sociale instelling. Zijn voorliefde voor procedures dwingt daarentegen zowel bewondering als verzuchtingen af. De CvB-voorzitter van het Groenhorst College vindt echter dat goed afgewogen besluiten vallen of staan met juiste procedures. Na zijn pensionering in januari 2004 blijven bestuurlijke activiteiten een deel van zijn agenda beheersen.

Een kleine man met kortgeknipt haar verwelkomt zijn bezoeker. Terwijl hij koffie inschenkt informeert hij belangstellend naar de achtergronden van zijn gast. Hij neemt het initiatief en het lijkt alsof gastheer en journalist de rollen omkeren. Mensen in zijn omgeving vinden dit karakteristiek voor Hylke van Dijk, hij toont veel belangstelling voor de mensen met wie hij omgaat.

Sociale inslag

Zijn hart voor mensen leidde ook tot de keuze voor het management. Hij begon na de kweekschool in 1960 als docent op de Lagere Tuinbouwschool in Buitenpost en doceerde aanvankelijk alle vakken behalve natuur- en scheikunde aan de eerste en tweede klassen. Later beperkte hij zich tot plantenteelt, bodemkunde en bemes-

tingsleer en de economische vakken. In 1972 vertrok hij naar Velp en werkte daar als directeur van een lagere agrarische school om na zestien jaar de betrekking van CvB-voorzitter bij het Groenhorst College te aanvaarden. Deze levensloop duidt op een ambitieuze persoonlijkheid. Van Dijk vertelt echter dat hij bewust voor het leraarschap koos. Na vijf jaar voor de klas ambieerde hij echter kennisverbreding, geen MO-aktes maar managementopleidingen. De status van een machtspositie speelde daarbij geen rol, wel de kans de koers bij een organisatie te bepalen. Ook de uiteenlopende menselijke contacten maken een managementfunctie aantrekkelijk. “Veel intermenselijke contacten maken mensen compleet. Solisten kunnen nooit erg gelukkig zijn”, stelt Van Dijk. Bovendien bezit een managementfunctie meer facetten dan het docentenvak. Zijn achtergrond bepaalde eveneens zijn ontwik- →



FOTO: GERRIT STRIJBIS

Toekomst

Ook na zijn pensionering blijven bestuurlijke activiteiten een belangrijke rol in zijn leven spelen. Hij heeft vooralsnog een positie als voorzitter van een schoolbestuur en heeft tevens zitting in de Raad van Toezicht van een gezondheidsinstelling. Van zijn huidige werkzaamheden maakt hij straks zijn hobby. "Waarom niet, ik heb altijd genoten van de samenwerking met m'n collega's. Zie dit niet als een theatrale opmerking, want zo ergaaf ik het. Mijn baan als CvB-voorzitter zie ik dan ook als het hoogtepunt van mijn carrière. Ik geef daar straks graag een vervolg aan", benadrukt hij. Op bijna 65-jarige leeftijd oogt hij lichamelijke en geestelijk kerngezond. Velen in het onderwijs haken voortijdig afgebrand af. Arbeidsvreugde en afwisseling vindt hij persoonlijk het recept om dit te voorkomen. Sleur vormt daarbij de grootste risicofactor. Bijtjids een wending aan een carrière geven voorkomt ellende. Van Dijk constateert dat veel docenten zich vastklampen aan zekerheden. Dit geldt voor zowel de persoonlijke loopbaan als de onderwijskundige invulling van hun vakgebied. "Driemaal een nieuwe uitdaging in je loopbaan zie ik als een uitstekende manier om goed te kunnen blijven functioneren." Bij de besluitvorming binnen zijn instituut hield hij rekening met deze wens en probeerde een rechtspositioneel en onderwijskundig zorgenvrij bestaan voor docenten te creëren. In zijn loopbaan speelde hij een bindende rol bij fusies en onderwijskundige vernieuwingen. Bij de vraag wat hij heeft bereikt in zijn loopbaan antwoordt Van Dijk dat hij zich bij zijn aantreden had voorgenomen bij zijn vertrek een instituut achter te laten met een goede strategische positie. Daaraan koppelde hij voldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor de toekomst en continuïteit voor de werkgelegenheid voor vijfhonderd medewerkers. Adequaat inspelen op de onderwijskundige ontwikkelingen van de toekomst telde eveneens mee. Hij vindt dat het CvB daarin is geslaagd. Als grootste teleurstelling noemt hij de terugloop van de leerlingaantallen bij de technologische afdeling. Ondanks de kansen op de arbeidsmarkt in deze sector blijken Groenhorst en andere aoc's dit nog niet hebben kunnen ombuigen. Het

▲ **Aoc's bieden goede onderwijsprogramma's, bezitten een stevige marktpositie en tonen zich tevens bereid gezamenlijk op te trekken**

keling. In het gereformeerde milieu waarin hij in Groningen opgroeide, golden hard werken en het uitbuiten van talenten als vanzelfsprekendheden. Deelname aan het kerkelijk verenigingsleven bereidde jongeren voor op de maatschappij. Waar andere prominenten afgeven op hun dogmatische opvoeding, blikt Van Dijk positief en dankbaar terug: "Ik kom uit een eenvoudig landarbeidersmilieu en ben daar trots op. Met plezier herinner ik mij de discussies op de jongelingsvereniging en de ARP-jongerenorganisatie." Hij beklemtoont nu te behoren tot de meest vooruitstrevende tak van de gereformeerde lappendeken


Draagvlak

De kenners van Van Dijk noemen hem ook bescheiden: "Ik zeg iets wanneer ik denk iets te zeggen te hebben." Ook vinden zij hem geduldig en wijs. Van Dijk herinnert zich een aantal momenten uit zijn loopbaan waarbij deze kwaliteiten goed tot hun recht kwamen. Hij vindt dat een eendrachtige presentatie als bestuurscollege veel wijsheid vereist: "Dat vraagt veel solidariteit en vertrouwen. Als individuen stelden wij ons wijs op. Bij sommige roc's en aoc's ging dit mis." Ook krijgt hij roem voor zijn geduldig en beheerst optreden. Van Dijk prefereert de omschrijving van beheerst: "De buitenkant zegt niet alles." In conflict situaties profiteerde hij hier van. Van Dijk ervoer dat mensen zich bij one-

nigheid over bijvoorbeeld arbeidsvoorwaarden onmachtig voelen en zich soms scherper dan bedoeld uitdrukken. Managers die zich vervolgens laten meeslepen en navenant reageren verscherpen conflicten. Hij begrijpt emotionele reacties van mensen die zich in de steek gelaten voelen. "Managers die dat niet herkennen, adviseer ik een behandeling van een medisch specialist, dan weten ze wat onmacht betekent." De Van Dijk-kenners noemen zijn voorliefde voor procedures eveneens karakteristiek. Daarmee dwingt hij zowel bewondering als verzueringen af. Hij erkent dat zijn werkwijze misschien vertragend overkomt maar noemt zijn werkwijze noodzakelijk voor een goede besluitvorming die later tijdswinst oplevert. Bij directiebijeenkomsten eist hij dan ook vaste procedures: "Bij problemen houden we een voorbespreking, we bespreken ze in het directieoverleg en presenteren een voorstel. Alleen zo creëren we draagvlak." Hij ziet procedures als een middel om via transparante wegen draagvlak voor beleidsontwikkeling te creëren. Dat geeft betrokkenen helderheid, duidelijkheid en veiligheid. De grootste teleurstelling uit zijn loopbaan hield ook verband met verkeerde procedures. Twintig jaar geleden dwong de overheid scholen het schoolgeld te innen. De verwijdering van leerlingen die hun financiële verplichtingen niet nakwamen hoorde hier ook bij. Van Dijk: "Verschrikkelijk, scholen verrichtten een taak die buiten hun werkgebied viel."

groene onderwijs laat hij desondanks met een optimistisch gevoel achter. Aoc's bieden goede onderwijsprogramma's, bezitten een stevige marktpositie en tonen zich tevens bereid gezamenlijk op te trekken. Hij

constateert dat aoc's steeds minder op eilandjes opereren. Van Dijk benadrukt dat de afnemende belangstelling voor opleidingen voor de productiesectoren aoc's door hun brede opleidingsaanbod nauwelijks raken.

Van Dijk: "Aoc's die kwaliteit leveren en met hun opleidingen bij de tijd blijven komen zelfs onder een ander ministerie tot hun recht." 

Gerrit Strijbis